

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 13C/52/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212205803
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Mičietová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2014:7212205803.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Oľgou Mičietovou v právnej veci žalobcu O. S., nar. XX.X.XXXX, bytom v G., C. XXXX/XX, právne zast. JUDr. Rastislavom Lenartom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Pollova 32, proti žalovanej C. Z., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom v G., C. XXXX/XX, t.č. v G., G. XX, právne zast. JUDr. Petrom Pórom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Kováčska 32, v konaní o zaplatenie 1.772,69 eura s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 504,49 eura a úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 424,43 eura od 2.12.2010 do zaplatenia a vo výške 5 % ročne zo sumy 80,06 eura od 2.12.2010 do zaplatenia, to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania, vrátane trov vzniknutých v právnej veci sp. zn. 13C/66/2008, bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobca návrhom na vydanie platobného rozkazu, ktorý súdu doručil dňa 12.3.2007 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu 68.274,- Sk (2.266,82 eura) spolu s úrokmi z omeškania vo výške 13 % od 12.3.2007 do zaplatenia a uplatnil si náhradu trov konania s odôvodnením, že na základe jeho splnomocnenia žalovaná dňa 27.8.2002 uzavrela v jeho zastúpení kúpnu zmluvu, ktorou jeho byt predala. Peniaze si s jeho súhlasom ponechala u seba. V januári 2003 požiadala ho žalovaná o sumu 350.000,- Sk s tým, že kúpi byt na jeho meno. Dňa 31.1.2003 žalovaná uzavrela s predávajúcimi U. a S. G. kúpnu zmluvu na byt č. 4 na 2. poschodí na C. ul. č. XX v G., pričom však kúpnu zmluvu uzavrela ako kupujúca na svoje meno a nie na meno žalobcu. Žalobca žiadal zaplatiť sumu 68.274,- Sk ako náhradu za ním poskytnuté plnenie v uvedenej výške za byt vo vlastníctve žalovanej.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 6.5.2009 žalobca navrhol, aby súd pripustil rozšírenie pôvodného žalobného petitu zo dňa 5.3.2007, pričom uviedol, že sa stal povolením vkladu darovacej zmluvy dňa 15.1.2007 spoluvlastníkom v spoluvlastníckom podiele 1 bytu č. 4 na C. č. XX v G.. Uviedol, že zaplatil za r. 2007 platby za užívanie predmetného bytu spolu vo výške 25.573,- Sk, pričom žalovaná mala ako podielová spoluvlastníčka predmetného bytu vo veľkosti 1 uhradiť polovicu z predmetnej sumy, t.z. sumu 12.786,50 Sk/424,43 eura. Za obdobie r. 2008 zaplatil platby za užívanie predmetného bytu spolu vo výške 60.595,- Sk, pričom žalovaná mala uhradiť ako jeho podielová spoluvlastníčka polovicu z predmetnej sumy, t.z. sumu 30.297,50 Sk/1.005,69 eura. Za r. 2009 zaplatil platby za užívanie predmetného bytu spolu vo výške 20.640,83 Sk, pričom žalovaná mala uhradiť ako jeho podielová spoluvlastníčka vo veľkosti 1, polovicu z predmetnej sumy, t.z. sumu 10.320,41 Sk/342,57 eura. Žiadal preto, aby súd uložil žalovanej povinnosť uhradiť mu sumu 1.772,69 eura spolu s 8,5 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 424,43 eura od 1.1.2008 do zaplatenia a s 5 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 1.348,26 eura od 1.1.2009 do zaplatenia, ktoré rozšírenie žalobného návrhu súd uznesením

vyhláseným na pojednávaní dňa 1.12.2010 za prítomnosti obidvoch účastníkov konania, resp. ich právnych zástupcov, pripustil.

Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 14.11.2011, č.k. 13C/66/2008-138, súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.270,46 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 1.6.2007 do zaplatenia, v časti o zaplatenie 995,82 eura s prísl. a v prevyšujúcom rozsahu o zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 1.270,46 eura žalobný návrh zamietol a nárok žalobcu o zaplatenie 1.772,69 eura s prísl. vylúčil na samostatné konanie, ktorý výrok nadobudol právoplatnosť dňa 21.1.2012.

O tomto nároku vylúčenom na samostatné konanie súd rozhodol rozsudkom zo dňa 5.12.2012, č.k. 13C/52/2012-167 tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 504,49 eura spolu s úrokmi z omeškania a v časti o zaplatenie 1.268,20 eura s prísl. a o zaplatenie úrokov z omeškania v rozsahu prevyšujúcom priznané úroky zo sumy 504,49 eura žalobný návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že o nich bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej a právoplatnosti rozhodnutia v právnej veci sp. zn. 13C/66/2008.

Výroky rozsudku zo dňa 5.12.2012, č.k. 13C/52/2012-167, a to výrok ktorým súd žalobu v časti zamietol a výrok o trovách konania nadobudli právoplatnosť dňom 12.1.2013. Proti výroku, ktorým súd uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi 504,49 eura spolu s príslušenstvom, podala žalovaná odvolanie, na základe ktorého odvolací Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 14.10.2013, č.k. 6Co/80/2013-195, rozsudok vo vyhovujúcom výroku, t.j. vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 504,49 eura spolu s úrokmi z omeškania, zrušil a v tomto rozsahu vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že na pojednávaní dňa 14.11.2012 právny zástupca žalovanej vo svojom prednese namietal, že návrh žalobcu nie je možné akceptovať z morálneho hľadiska, pričom argumentoval skutočnosťami uvádzanými žalovanou na jej obranu počas konania pred súdom prvého stupňa a to najmä, že jej žalobca od r. 2007 znemožňuje prístup do bytu a jeho užívanie, že byt žalobca prenechal na užívanie aj tretím osobám bez jej vedomia a súhlasu, ktoré osoby byt zdevastovali a znehodnotili a rovnako sa chová aj žalobca, ktorý dokonca v byte chová bojových psov, že vykonala rekonštrukciu výlučne na svoje náklady a niekoľko rokov žalobcu aj živila, keď spolu žili, pričom žalobca nikde nepracoval a ona pracovala v zahraničí od r. 2000 doposiaľ a predmetný byt pritom potrebuje na uspokojovanie potrieb svojho syna, ktorý študuje na vysokej škole a je odkázaný na bývanie so starou matkou, keďže žalobca mu znemožňuje prístup do tohto bytu. Odvolací súd uviedol, že bolo povinnosťou súdu za tejto situácie zaoberať sa otázkou, či za situácie keď žalobca dlhodobo bráni žalovanej vo výkone jej spoluvlastníckych práv, medzi ktoré patrí v zmysle ust. § 123 Obč. zák. aj právo byt užívať a nakladať s ním, nie je požadovanie podielu na úhradách spojených s vlastníctvom bytu výkonom práv žalobcu v rozpore s dobrými mravmi. Uviedol, že bolo teda potrebné posúdiť, či nie je požadovanie plnenia povinností od žalovanej za situácie, keď žalobca sám tieto povinnosti porušuje (neumožňuje žalovanej výkon jej spoluvlastníckych práv), výkonom práva v rozpore s dobrými mravmi a či je možné takémuto výkonu práv poskytnúť súdnu ochranu. Odvolací súd uložil súdu prvého stupňa v ďalšom konaní vyporiadať sa s obranou žalovanej, v zmysle ktorej žalobou uplatnený nárok je v rozpore s dobrými mravmi, a to na základe výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania, ako aj dokazovania doplneného po vrátení veci, a teda posúdiť s ohľadom na všetky okolnosti danej veci, či výkon práv žalobcu uplatnený v konaní nie je v rozpore s dobrými mravmi a v závislosti od týchto zistení opätovne vo veci rozhodnúť.

Podľa ust. § 226 O.s.p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Žalovaná sa k vylúčenému nároku o zaplatenie 1.772,69 eura vyjadrila pôvodne do zápisnice na pojednávaní dňa 6.6.2012 tak, že uplatnený nárok neuznáva a nemá za to, že by sa bezdôvodne na úkor žalobcu bola obohatila, pretože je jej bránené v užívaní tohto bytu žalobcom. Uviedla, že urobila o tom aj oznámenie na polícii. Tvrdila, že nemôže platiť za niečo, čo nevie užívať. Uviedla, že sa v predmetnom byte podľa jej vedomostí zdržuje žalobca s tým, že keď v byte nie je on, zdržiavajú sa v ňom s jeho súhlasom iní ľudia a tieto osoby byt aj poškodzujú.

Po vrátení veci späť odvolacím súdom prvostupňovému súdu, predmetom konania zostal nárok žalobcu na zaplatenie 504, 49 eura s prísl., o ktorej časti (z pôvodne uplatneného nároku na zaplatenie 1.772,69 eura s prísl.) nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté.

Žalobca na žalobnom návrhu v časti, v ktorej bola vec vrátená späť na opätovné prejednanie a rozhodnutie, zotrval.

Žalovaná navrhla žalobný návrh aj v rozsahu, v ktorom bola vec vrátená na ďalšie konania, zamietnuť. K otázke porušovanie dobrých mravov žalobcom sa prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní dňa 23.4.2014 vyjadrila tak, že porušovanie dobrých mravov žalobcom vidí v tom, že žalobca jej po celý čas bránil v užívaní predmetného bytu, hrubým spôsobom voči nej konal, v predmetnom byte chová bojových psov, aj pre prítomnosť ktorých mala ona obavu do predmetného bytu vstúpiť.

Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na tom istom pojednávaní k namietanému porušovaniu dobrých mravov žalobcom vo vzťahu k žalovanej, uviedol, že žalovaná dlhodobo žije v zahraničí, kde aj pracuje a preto nie je ani možné, aby jej žalobca dlhodobo v užívaní bytu bránil. Nemal toto tvrdenie žalovanej za preukázané, keďže dlhodobo a trvalo sa žalovaná zdržuje v zahraničí. Uviedol, že počas svojich prítomností na Slovensku, a to dva alebo trikrát do roka, žalovaná nežiadala od žalobcu, aby jej umožnil bývať v predmetnom byte, a ani jej synovi. Čo sa týka chovu bojových psov, uviedol, že v r. 2007-2009 v predmetnom byte žiadnych bojových psov nechoval a preto žalovaná nemohla mať dôvodné obavy, z toho že by jej také psy boli ublížili.

Vo veci už vykonané dokazovanie výsluchom účastníkov konania, výsluchom svedkov O. C., C. Z., W. Z., C. O., M. Y. a V. V. a listinnými dôkazmi: Kúpnu zmluvou o prevode vlastníctva bytu zo dňa 31.3.2003, Darovacou zmluvou spísanou vo forme notárskej zápisnice dňa 21.4.2006 notárkou JUDr. Vierou Ogurčákovou č. N 51/2006, Nz 15325/2006, NCRIs 15217/2006, výpisom z KN - LV č. XXXX - čiastočný pre kat. úz. B., Zmluvou o výkone správy uzavretej medzi SBD II. Košice, so sídlom v Košiciach, Bardejovská 3, ako správcom bytov a vlastníkami bytov bytového domu na ul. C. XX-XX v G., ktorú podpísali tak žalobca ako aj žalovaná, štruktúrami mesačných zálohových predpisov platieb a úhrad za plnenia súvisiace s výkonom správy platnými postupne od 1.1.2007, 1.4.2007, 1.1.2008, 1.7.2008, 1.11.2008 a od 1.1.2009, prehľadmi ročných platieb jednotlivca za r. 2007, 2008 a 2009 - žalobcu, ktoré vyhotovil správca bytu SBD II.. Košice, oznámením správcu bytu SBD II. Košice listom zo dňa 11.4.2012, platobnými dokladmi SIPO II. predloženými žalovanou, oznámením OR PZ, odbor poriadkovej polície, OO PZ Košice - Sídliisko KVP listom zo dňa 6.9.2012 a uznesením zo dňa 29.7.2008 vydaným OO PZ Košice - Sídli. KVP, ČVS: OPP-3046/KV-KE-2008 bolo po vrátení veci späť doplnené opakovaným výsluchom žalovanej a výsluchom svedkov W. S. a A. U..

Po vrátení veci späť žalovaná ako účastníčka konania ohľadom užívania predmetného bytu a nakladania s ním, rozporuplne a bez navzájom si korešpondujúcich časových súvislostí, vo svojej výpovedi uviedla, že byt bol 2,5 roka v prenájme a bývali v ňom Cigáni, z dôvodu, že aj ona aj žalobca sa v tom čase zdržiavali v zahraničí. Uviedla, že bola robená rekonštrukcia bytu, na ktorú ona posielala peniaze, a ktoré potom vyplácala za rekonštrukčné práce jej matka. Vypovedala, resp. potvrdila svoju predchádzajúcu výpoveď, že sa spočiatku so žalobcom dohodli tak, že on bude v byte bývať, bude platiť platby zaň a ona zostane v Nemecku, aby zarobila peniaze na dokončenie rekonštrukcie. Potom sa táto dohoda stala nereálnou, pretože žalobca chodil za ňou do Nemecka, nadával jej a napádal ju a z toho dôvodu ona s ním odmietla ďalej žiť a vzťah ukončili. Uviedla, že žalobca keď sa vrátil z výkonu trestu nastáhoval sa do hrubej stavby. Vypovedala, že keď sa chcela dostať do bytu a zvonila pri dverách bytu, žalobca aj keď bol doma, ju do bytu nevpustil a v súvislosti s jej snahami dostať sa do bytu, sa jej vyhráždal. Potom už požadovala od žalobcu len to, aby jej umožnil vziať si z bytu svoj nábytok, ktorý v byte mala. Uviedla, že sa do bytu dostala až v čase, keď žalobcu zadržali a vzali do väzby v Chorvátsku, a to za pomoci zámočníka, ktorý vymenil zámok. Po vstupe do bytu zistila, že byt bol zdevastovaný - steny boli zničené, nábytok tam nebol, žalúzie boli potrhane od psov... Na otázku uviedla, že sa jednalo o čas asi dva roky späť. Ohľadom svojich vzťahov so žalobcom v rozpätí rokov 2007 - 2009 (za ktoré žalobca požaduje platby od žalovanej) uviedla, že žili so žalobcom partnerským spôsobom života s tým, že toto spolužitie bolo narušované agresívnymi výbuchmi žalobcu. Uviedla, že ona žila v tom čase vo Frankfurte nad Mohanom v Nemecku, žalobca sa zdržiaval rôzne, v rôznych štátoch a keď bol v Nemecku, býval u nej v jej byte. Žalovaná vypovedala, že ona sa trvalo zdržuje v zahraničí už 19 rokov, kde aj legálne pracuje. Na otázku, akým spôsobom predmetný byt mienila užívať pri trvalom zdržiavaní sa v zahraničí, uviedla,

že po zakúpení tohto bytu v ňom chceli so žalobcom spoločne bývať. Pre jeho agresívne správanie, ktoré sa neustále opakovalo, uviedla, že sa to nedalo a k spoločnému bývaniu v ňom nikdy nedošlo. Preto mu navrhla, aby predmetný byt predali a vyporiadali sa.

Svedkyňa W. S., dcéra žalobcu, vo svojej výpovedi uviedla, že žalovaná najskôr predala byt, ktorý patril jej otcovi a potom kúpila väčší byt na C. ulici s tým, že obidvaja, t.j. žalobca a žalovaná, mali v tomto byte žiť aj spolu so svojimi deťmi - svedkyňou a synom žalovanej. Uviedla, že po prepustení „z basy“ stal sa jej otec - žalobca bezdomovcom. Vypovedala, že spolu so žalobcom (jej otcom) v tom čase, keďže aj ona -svedkyňa žila so svojou matkou v Nemecku, chodili a hľadali žalovanú po Frankfurte, pretože vedeli, že v tomto nemeckom meste žije. Napokon ju našli, aj vtedy ešte žalovaná stále tvrdila, že so žalobcom budú v predmetnom byte na C. spolu žiť, že mu polovicu tohto bytu daruje, pričom sa jednalo o byt získaný za peniaze žalobcu. Uviedla, že účastníci napokon v tomto byte spolu ani nežili, pretože žalovaná už v tom čase žila v Nemecku v partnerskom vzťahu s nejakým Turkom a jej otec, t.j. žalobcu klamala. Vypovedala, že v predmetnom byte jej otec, t.j. žalobca, býva už asi 5 - 6 rokov, t.č. aj so svojou manželkou a všetko aj platí. Uviedla, že žalovaná žije vo Frankfurte, v Nemecku.

Svedok A. U., svokor žalobcu, sa k veci žiadnym právne významným spôsobom nevyjadril a neuviedol žiadne podstatné skutočnosti.

Právny zástupca žalovanej zotrval na tom, že žalovaná byt na C. ulici nemohla užívať a nemôže ho užívať, pričom rozhodnutie ako často tento byt bude užívať, je na jej vlastnom uvážení a rozhodnutí. Žalovaná nemá do predmetného bytu prístup a nemá od neho kľúče a to právny zástupca uviedol, že je podstatou veci.

Právny zástupca žalobcu nemal za preukázané v konaní, že žalobca bránil žalovanej v tom, aby predmetný byt užívala, nemal preukázané, že by žalovaná nejakým spôsobom bola žiadala žalobcu, aby byt mohla užívať a takisto nemal preukázané, že by bola prispievala na úhrady do fondu opráv a preto mal žalobcu za dôvodnú s tým, že zo strany žalobcu nedošlo k porušeniu dobrých mravov.

Vyššieuvedeným dokazovaním zistený skutkový stav vo veci súd právne posúdil podľa nasledujúcich zákonných ustanovení:

Podľa ust. § 136 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov. Podľa ods. 2 veta prvá, spoluvlastníctvo je podielové alebo bezpodielové.

Podľa ust. § 137 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

Podľa ust. § 451 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa ust. § 10 ods. 1 veta prvá zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, podľa ktorého vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní v súlade so zmluvou o spoločenstve alebo so zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv, a to od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade 10) vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

Podľa ust. § 10 ods. 4 veta prvá zák. č. 182/1993 Z.z., v znení účinnom do 30. júna 2007, podľa ktorého vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní mesačne vopred uhrádzať na účet spoločenstva alebo správcu úhrady za plnenia.

Podľa ust. § 10 ods. 6 prvá veta a tretia zák. č. 182/1993 Z.z., v znení účinnom od 1. júla 2007, podľa ktorého úhrady za plnenia sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome povinní mesačne vopred uhrádzať na účet domu v banke. Okrem služieb a prác, ktoré vlastníci bytu a nebytového priestoru v dome uhrádza priamo dodávateľovi, sa za plnenie spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru považuje najmä osvetlenie spoločných častí domu, odvoz odpadov, čistenie žúmp, užívanie výťahov, upratovanie, dodávka tepla a teplej vody, dodávka vody od vodárenských spoločností a odvádzanie odpadových vôd.

Podľa ust. § 454 Obč. zák., podľa ktorého bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

Podľa ust. § 456 ods. 1 veta prvá Obč. zák., podľa ktorého predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Podľa ust. § 458 ods. 1 veta prvá Obč. zák., podľa ktorého musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

Podľa ust. § 3 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Citované ust. § 3 ods. 1 Obč. zák. zakotvuje všeobecnú zásadu, ktorá určuje základné pravidlá a spôsob výkonu subjektívnych práv a povinností, ktoré vyplývajú zo zásady, že subjektívne práva a povinnosti nemožno vykonávať neobmedzene. Z ust. § 3 ods. 1 Obč. zák. vyplýva, že výkon práv a povinností nemožno chápať absolútne a neobmedzene. Obmedzenie výkonu subjektívnych práv je dané predovšetkým právom na výkon subjektívnych práv iných subjektov. Každý je pri výkone svojho práva povinný dbať aj na to, aby nezneškodil či nerušil výkon práv iných. Preto zákon ustanovuje, že výkon práv a povinností nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných osôb a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Odvolací súd uviedol, že dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku (poctivosť, nezneužívanie výkonu práv, nešikanózný spôsob výkonu práva, rešpektovanie rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov).

Výkon práv v rozpore s dobrými mravmi znamená, že sa výkon práva ocitá v rozpore s uznávaným názorom rozhodujúcej časti spoločnosti, ktorý vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi určuje, aký má byť výkon práva tak, aby bol v súlade so základnými a všeobecne rešpektovanými zásadami mravného poriadku demokratickej spoločnosti (so zásadou slušnosti, poctivosti, čestnosti, vzájomnej úcty, tolerancie, dôvery ...).

Ak sa prieči výkon určitého práva dobrým mravom, musí to byť súdom vo vzájomnom konaní subjektov občianskoprávných vzťahov vždy zistené podľa objektívneho kritéria s prihliadnutím ku všetkým okolnostiam konkrétneho prípadu, vrátane doby, miesta, ako aj postavenia subjektov. Záver, že výkon práva je v rozpore s dobrými mravmi, musí vyplývať z konkrétnych zistení.

Podľa prevládajúcich právnych teórií, použitie „dobrých mravov“ pri výkone práva s cieľom nájsť cestu k realizácii idey spravodlivosti, ako výsledku zabezpečenia potrebnej väzby medzi písanými občianskoprávnymi normami a mravným poriadkom spoločnosti, by v každom prípade malo zostať výnimočné. Použitie § 3 ods. 1 Obč. zák. ako občianskoprávnej normy s relatívne neurčitou hypotézou je možné len vo výnimočných odôvodnených prípadoch ako spravodlivosť vyrovnávajúceho merítka pre citlivé hodnotenie konkrétnych okolností individuálneho prípadu, ktoré sleduje odstránenie prípadných tvrdostí a príkrosov zákona.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že povolením vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností dňa 15.1.2007 v prospech žalobcu, stali sa účastníci podielovými spoluvlastníkmi, každý z nich v spoluvlastníckom podiele 1 k celku, bytu č. 4 na 2. poschodí obytného domu na C. ul. č. XX v G.. So spoluvlastníctvom bytu je spojená povinnosť spoluvlastníka podieľať sa na platbách do fondu prevádzky, údržby a opráv, na mesačnej odmeňte správcu za realizovaný výkon správy a na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu, ktoré preddavkovo platené úhrady sú predmetom následného vyúčtovania podľa skutočných nákladov.

Účastníci sa o spôsobe užívania predmetného bytu a ani o podieľaní sa na úhradách zaň nedohodli, ako to zhodne potvrdili. Zo zhodných tvrdení vyplynulo aj to, že predmetný byt od nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu užíva výlučne žalobca, t.j. výlučne žalobca byt užíval aj v období od r. 2007 - 2009, za ktoré obdobie žiadal od žalovanej, aby sa podieľala vo výške jej spoluvlastníckeho podielu 1 na

ním uhradených platbách správcovi bytu. To, že tieto platby uhradil žalobca, žalovaná nerozporovala. Na svoju obranu uvádzala to, že ona v uvedenom období od r. 2007 do r. 2009 a až doposiaľ byt nemohla a naďalej ho nemôže vôbec užívať, pretože jej v tom žalobca bráni a to výmenou zámku na vstupných dverách do bytu a teda nebola ani povinná podieľať sa na platbách za byt, keďže ho neužívala. Súd mal túto obranu žalovanej za akceptovateľnú len čiastočne a to v rozsahu platieb - úhrad za plnenia spojené s užívaním bytu (teplo, teplá voda, studená voda, výťah ...), keďže žalovaná byt neužívala a nepožívala teda ani plnenia s užívaním bytu spojené. Okrem toho úhrady za tieto plnenia sú preddavkové, následne boli predmetom vyúčtovania a v danom prípade boli vyúčtovaniami za r. 2007, 2008 a 2009 zistené preplatky, vrátené zo strany správcu žalobcovi.

Žalovaná ako podielová spoluvlastníčka bola však povinná a to jednak v zmysle zákonných ustanovení (zák. 182/1993 Z.z.) ako aj v zmysle zmluvy o výkone správy (čl. V ods. 7/, 8/ a 10/ zmluvy) podieľať sa na platbách do fondu prevádzky, údržby a opráv, na odmene správcu - správcovskom poplatku ako aj na úhradách za tie plnenia spojené s užívaním bytu, ktoré smerujú k udržiavaniu podstaty nehnuteľností, resp. prospech z ktorých sa viaže na nehnuteľnosť ako takú a teda prospech z nich nemá len v nehnuteľnosti bývajúcí spoluvlastník (napr. (deratizácia a dezinfekcia, odvádzanie zrážkových a odpadových vôd, poistenie domu ...).

Súd vychádzajúc zo štruktúry mesačných zálohových predpisov platieb a úhrad za plnenia súvisiace s výkonom správy, vo výške podľa ktorých žalobca platby hradil, mal za dôvodný nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 z ním uhradených platieb, ktoré mala plniť žalovaná a to takto:

1/ v období od 1.1.2007 do 28.2.2007 mala žalovaná prispieť :

- na tvorbu fondu (I.) 1 -cou zo 792,- Sk = 396,- Sk,
- na náklady na bežnú údržbu a prevádzku - (deratizácia a dezinfekcia, odvádzanie zrážkových a odpadových vôd a poistenie domu - II.) - 1 -cou zo 60,- Sk = 30,-Sk,
- na správcovský poplatok (III.) - 1 -cou z 218,- Sk = 109,- Sk a
- na náklady súvisiace s prevádzkovaním MaRT a zatupovaním vlastníkov bytov (IV.) - 1 -cou zo 147,- Sk = 73,50 Sk,

t.j. spolu sumou 608,50 Sk/ mesačne, t.j. 2 x 608,50 Sk = 1.217,- Sk,

2/ v období od 1.3.2007 do 31.12.2007

- v tomto období mesačný zálohový predpis sa menil len v časti V. Záloha na dodávku tepla pre ÚK, TÚV a SV, preto povinnosť žalovanej prispieť na mesačné platby za byt podľa častí I., II., III. a IV. Štruktúry mesačného zálohového predpisu platnej od 1.3.2007, zostala v rovnakej výške 608,50 Sk mesačne ako v predchádzajúcom období, t.j. spolu za uvedené obdobie mala žalovaná prispieť 10 x 608,50 Sk = 6.085,- Sk,

3/ v období od 1.1.2008 do 30.6.2008 mala žalovaná prispieť :

- na tvorbu fondu prevádzky, údržby a opráv (I.) - 1 -cou z 1.025,- Sk = 512,- Sk,
- na služby a plnenia (deratizácia a dezinfekcia, odvádzanie zrážkovej vody, poistenie domu, prevádzka meracej a regulačnej techniky a odmena pre zástupcov vlastníkov v dome - III.) - 1 -cou zo 140,- Sk = 70,- Sk a
- na správcovský poplatok (IV.) - 1 -cou z 218,- Sk = 109,- Sk,

t.j. spolu 691,- Sk/mesačne, t.j. za uvedené obdobie 6 x 691,- Sk = 4.146,- Sk,

4/ v období od 1.7.2008 do 31.10.2008

- mesačný zálohový predpis v častiach I., III. a IV. Štruktúry mesačného zálohového predpisu platnej od 1.7.2008 zostal nezmenený a preto nezmenená zostala aj výška finančnej povinnosti žalovanej 691,- Sk mesačne, t.j. za označené obdobie bola žalovaná povinná prispieť 4 x 691,- Sk = 2.764,- Sk,

5/ v období od 1.11.2008 do 31.12.2008 mala žalovaná prispieť:

- na tvorbu fondu prevádzky, údržby a opráv (I.) - 1 -cou z 312,- Sk = 156,- Sk,
- na finančné služby (úverová služba - II.) - 1 -cou z 1.074,- Sk = 537,- Sk,
- na služby a plnenia (deratizácia a dezinfekcia, odvádzanie zrážkovej vody, poistenie domu, prevádzka meracej a regulačnej techniky, odmena pre zástupcu vlastníkov v dome - III.) - 1 -cou zo 140,- Sk = 70,- Sk a

- na správcovský poplatok (IV.) - 1 -cou z 218,- Sk = 109,- Sk,

t.j. spolu 872,- Sk/mesačne, t.j. za uvedené obdobie 2 x 872,- Sk = 1.744,- Sk a

6/ v období od 1.1.2009 do 28.2.2009 mala žalovaná prispieť:

- na tvorbu fondu prevádzky, údržby a opráv (I.) - 1 -cou z 10,36 eura = 5,18 eura,
- na úverovú službu (II.) - 1 -cou z 35,65 eura = 17,83 eura,

- na služby a plnenia (deratizácia a dezinfekcia, odvádzanie zrážkovej vody, poistenie domu, prevádzka meracej a regulačnej techniky, odmena pre zástupcu vlastníkov v dome - III.) - 1 -cou zo 4,64 eura = 2,32 eura,
- na správcovský poplatok (IV.) - 1-cou zo 7,24 eura = 3,62 eura,
t.j. spolu 28,95 eura/mesačne, t.j. 2 x 28,95 eura = 57,90 eura.
Spolu tak žalovaná mala zaplatiť ako podielová spoluvlastníčka 15.596,- Sk (1.217 + 6.085 + 4.146 + 2.764 + 1.744)/529,66 eura a 57,90 eura, celkom 587,54 eura.

Odporkyňa však preukázala, že prostredníctvom platobných dokladov SIPO uhradila za elektrinu a plyn v období 01/2007 - 01/2008 spolu sumu 2.502,- Sk/83,05 eura, pričom tieto médiá neužívala, užíval ich žalobca, ktorý v byte býval a preto v uvedenom rozsahu sa bezdôvodne obohatil žalobca na úkor žalovanej a v dôsledku takto uplatnenej obrany žalovanej bolo potrebné túto vzájomnú pohľadávku žalovanej proti žalobcovi započítať, čím sa pohľadávka žalobcu znížila na pohľadávku vo výške 504,49 eura (587,54 - 83,05).

Na základe viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu, prvostupňový súd bol povinný posúdiť s ohľadom na všetky okolnosti danej veci, či výkon práv žalobcu uplatnený v konaní, t.j. jeho nárok na zaplatenie 504,49 eura titulom vydania bezdôvodného obohatenia, nie je v rozpore s dobrými mravmi.

Žalovaná rozpor s dobrými mravmi odôvodňovala, a teda za odporujúce zásadám mravného poriadku (najmä zásade spravodlivosti) mala to, že ona nemôže predmetný byt užívať, lebo jej žalobca znemožňuje prístup do bytu a jeho užívanie, že bez jej vedomia a súhlasu žalobca prenechal byt na užívanie aj tretím osobám, ktoré ho zdevastovali a znehodnotili, že žalobca v byte chová bojových psov, v konaní prebiehajúcom do prvého rozhodnutia prvostupňového súdu vo veci tvrdila aj, že vykonala rekonštrukciu bytu výlučne na svoje náklady a niekoľko rokov žalobcu aj živila, keď spolu žili a on nikde nepracoval.

Pokiaľ sa jedná o otázku znemožnenia užívania bytu a bránenia žalovanej žalobcom v jeho užívaní, je zrejme z vykonaného dokazovania, že byt užíva výlučne žalobca a to v rozsahu nad svoj spoluvlastnícky podiel. Z vykonaného dokazovania, a to výsluchom účastníkov, ako aj z celého obsahu spisu, pre súd vyplynulo, že žalovaná vzhľadom na usporiadanie a spôsob svojho života, ktorý trvalo, podľa jej vlastného vyjadrenia už 19 rokov, má žalovaná zariadený a žije v zahraničí, byt ani užívať nemôže a teda ani žalobca jej nemôže v užívaní bytu brániť, keďže nemožnosť byt užívať je daná predovšetkým okolnosťami na jej strane (jej trvalým životom v zahraničí a nie tým, že nemá od bytu kľúče). A ani žalovaná v konaní nepreukázala, že by sa akéhokoľvek trvalého užívania bytu bola domáhala a to či už užívania bytu ňou alebo jej synom. Nevyplývalo to z výpovede žiadneho svedka, ani zo žiadnych listinných dôkazov. Takisto nepreukázala, že by sa bola domáhala vstupu do bytu hoc aj len počas jej krátkodobého pobytu, resp. krátkodobých pobytov na území Slovenska a v Košiciach. T.j. znemožnenie užívania bytu žalobcom žalovanej v zmysle aktívneho či pasívneho konania žalobcu s cieľom neumožniť žalovanej vstup do bytu, súd nemal za preukázané. Takto zistený skutkový stav súd vnímal ako dôsledok neexistencie výslovnej dohody podielových spoluvlastníkov o spôsobe užívania spoločnej veci, ktorý bol pre obe strany prijateľný do času, než si začal žalobca nárokovat', aby žalovaná prispievala na náklady na byt vo výške jej spoluvlastníckeho podielu.

Tvrdenie žalovanej, že byt nemohla užívať a nemôže ho užívať, že nemá do predmetného bytu prístup a nemá od neho kľúče, čo mala žalovaná za podstatu veci nebolo v konaní žalobcom popierané a ani popreté. Vyjadrenie žalovanej, že rozhodnutie o tom ako často tento byt bude užívať, je na jej vlastnom uvážení a rozhodnutí, zodpovedá realite len do tej miery, že jej spoluvlastnícke právo k bytu je obmedzené rovnakým spoluvlastníckym právom žalobcom k tomu istému bytu, a teda pokiaľ sa účastníci o spôsobe užívania spoločnej veci nedohodnú, môže sa ktorýkoľvek z nich obrátiť na súd, aby o tom rozhodol.

Je nesporné, že žalobca užíva spoločnú vec - spoločný byt v rozsahu nad svoj spoluvlastnícky podiel, avšak žalovaná má možnosť domáhať sa od žalobcu náhrady za také užívanie.

Ostatné svoje tvrdenia, ktorými odôvodňovala rozpor žalobcom uplatneného nároku s dobrými mravmi, a to o prenechaní bytu na užívanie tretím osobám, o rekonštrukcii bytu výlučne na jej náklady, o tom že žalobcu živila, žalovaná v konaní nepreukázala, pričom dôkazné bremeno na preukázanie uvedených svojich tvrdení zaťažovalo práve ju - žalovanú.

Ani pri posúdení výkonu práva žalobcu v kontexte vzájomných konaní žalobcu a žalovanej s prihliadnutím ku všetkým okolnostiam daného prípadu súd nemal preukázané a nedospel k záveru, že by sa uplatnený zákonom daný nárok žalobcu priečil dobrým mravom. Z vykonaného dokazovania v konaní vedenom pod sp. zn. 13C/66/2008 vyplynulo, že predmetný byt kúpila žalovaná v r. 2003, a to v rozpore s predchádzajúcou dohodou účastníkov (a aj keď nebolo preukázané, že výlučne len za finančné prostriedky nadobudnuté z predchádzajúceho odpredaja bytu patriaceho žalobcovi, ale aj za tieto finančné prostriedky) do svojho výlučného vlastníctva. Povinnosti vlastníčky bytu si však neplnila a na povinných platbách za byt vznikol jej dlh. Pri vyporiadaní vzniknutého dlhu žalovanej voči správcovi bytu, uhradil za ňu žalobca sumu 8.000,- Sk v 01/2006 a sumu 38.074,- Sk v 01/2007, ktorý si následne to, čo za žalovanú splnil, od nej v predmetnom konaní vymáhal. Až v januári 2007 žalovaná jednu polovicu, dovtedy svojho výlučného vlastníckeho podielu na predmetnom byte, previedla darovacou zmluvou na žalobcu s odôvodnením svojho postupu vo svojej účastníckej výpovedi tak, že chcela dostať ich vzájomnej dohode, ktorú uzavreli pred zakúpením bytu. T.j. v súvislosti s predmetom podielového spoluvlastníctva, konanie samotnej žalovanej dovoľávajúcej sa dobrých mravov vyvoláva pochybnosti o rešpektovaní ňou samou zásad slušnosti, čestnosti, dôvery, ktoré zásady tvoria obsah dobrých mravov, ktorých sa dovoľáva voči žalobcovi

Na základe vyššieuvedených zistení, súd nedospel k záveru, že by výkon práva žalobcu bol v rozpore s dobrými mravmi, či už v užšom alebo širšom slova zmysle ich zachovania, a na túto obranu žalovanej preto neprihliadol, keďže ju nemal za dôvodnú.

Súd preto posúdil uplatnený nárok žalobcu v zmysle zákonnej úpravy práv a povinností podielových spoluvlastníkov, ktorí sú povinní v rovnakom rozsahu sa podieľať na úhradách spojených so spoluvlastníctvom bytu.

Na základe uvedeného mal súd preukázané bezdôvodné obohatenie žalovanej v rozsahu 504,49 eura, keďže platby, na úhrade ktorých bola povinná sa ako podielová spoluvlastníčka bytu podieľať hradil žalobca v plnej výške, preto v preukázanej časti vzniku bezdôvodného obohatenia žalovanej súd žalobe žalobcu vyhovel a uložil žalovanej povinnosť 504,49 eura titulom vydania bezdôvodného obohatenia žalobcovi zaplatiť.

Podľa ust. § 517 ods. 1 veta prvá Obč. zák., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Podľa ust. § 517 ods. 2 Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení platnom v rozhodnom období, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalobca nepreukázal, kedy žalovanú na vydanie bezdôvodného obohatenia vyzval a preto súd za relevantnú výzvu žalobcu žalovanej na vydanie bezdôvodného obohatenia v žalovanej sume 1.772,69 eura považoval doručenie návrhu žalobcu na rozšírenie žaloby o sumu 1.772,69 eura na pojednávaní dňa 1.12.2010 do dispozície žalovanej, a preto žalovaná až nasledujúcim dňom, t.j. od 2.10.2010 mohla sa dostať do omeškania. Keďže základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k uvedenému dňu bola vo výške 1 %, žalobcovi vznikol nárok na úroky z omeškania vo výške o 8 % vyššej, t.j. na úroky z omeškania vo výške 9 %. Žalobca si však uplatnil nárok na úroky z omeškania vo výške 8,50 % zo sumy 424,43 eura od 1.1.2008 do zaplataenia a vo výške 5 % ročne zo sumy 1.005,69 eura od 1.1.2009 do zaplataenia a vo výške 5 % zo sumy 342,57 eura od 1.1.2009 do zaplataenia, preto vychádzajúc z uplatneného nároku žalobcu priznal mu súd nárok na úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 424,43 eura a vo výške 5 % ročne zo sumy 80,06 eura, v oboch prípadoch od 2.10.2010 až do zaplataenia. V prevyšujúcom rozsahu o zaplataenie úrokov z omeškania za obdobie od 1.1.2008, resp. od 1.1.2009 súd žalobný návrh zamietol z dôvodu, že nemal za preukázané omeškanie žalovanej v tomto období.

O trovách konania rozhodol súd tak, že o nich rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej a to vrátane trov konania vzniknutých vo veci sp. zn. 13C/66/2008.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od doručenia na Okresný súd Košice II. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok).